

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ R-1336/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Splitu, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Svjetlane Vidović, kao predsjednice vijeća, te Arijane Bolanča kao suca izvjestitelja i mr. sc. Dražana Penjaka, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Marka Balete iz Grabovca, OIB:45691334895, zastupanog po punomoćniku Branku Čturi i Ivanu Rađa, odvjetnicima u Splitu, protiv tuženika Općine Šestanovac, OIB:71560615444 zastupana po zakonskom zastupniku Pavi Čikešu a ovaj po punomoćniku Matei Burazinu Lončar, odvjetnici u Imotskom, radi utvrđenja i dr., odlučujući o žalbama stranaka izjavljene protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-904/2014 od 18. rujna 2020., u sjednici vijeća održanoj 14. siječnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se odbija kao neosnovana, a djelomično prihvaća žalba stranaka te se presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pr-904/2014 od 18. rujna 2020.:

a) potvrđuje u izreci kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio utvrđenje da tužitelju nije sa danom 7. srpnja 2006. prestao radni odnos kod tuženika, da se naloži tuženiku da vrati tužitelja na radno mjesto pročelnika Jedininstvenog upravnog odjela općine Šestanovac kao i da se naloži tuženiku da u roku od 15 dana izvrši isplatu tužitelju mjesečne bruto plaće za sporno razdoblje kao što je i odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka (I. II., I. III., I. IV., I.V.).

b) preinačava u dijelu kojim je utvrđeno da je rješenje tuženika nezakonito (točka I. izreke) te se odbija zahtjev tužitelja u tom pobijanom dijelu kao neosnovan, te u dijelu o trošku parničnog postupka (točka II. izreke) u dijelu kojim je naloženo tužitelju da tuženiku plati trošak preko iznosa od 2.500,00 kuna do iznosa od 75.000,00 kuna te se odbija zahtjev tuženika za trošak parničnog postupka u iznosu od 72.500,00 kuna kao neosnovan.

II. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odlučeno je:

"I.Poništava se Rješenje tuženika Klasa: 112-01/06-01/08, Ur. Broj: 2155/03-06-02 od 10.7.2006.g. kojim tužitelju prestaje radni odnos po sili zakona zaključno sa danom 7.7.2006.g. kao nezakonito.

I.Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„II. Utvrđuje se da tužitelju nije dana 7. srpnja 2006.g. prestao radni odnos kod tuženika.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana vrati tužitelja na radno mjesto pročelnika Jedinственog upravnog odjela Općine Šestanovac počevši sa danom 8. srpnja 2006.g.

IV. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužitelju mjesečnu bruto plaću za radno mjesto pročelnika Jedinственog upravnog odjela tuženika za:

- 16 radnih dana za srpanj 2006.g. iznos od 4.342,85 kuna,
- kolovoz 2006.g. iznos od 5.700,00 kuna,
- rujanj 2006.g. iznos od 5.700,00 kuna
- listopad 2006.g. iznos od 5.700,00 kuna
- studeni 2006.g. iznos od 5.700,00 kuna
- prosinac 2006.g. iznos od 5.700,00 kuna

- siječanj 2007.g. iznos od 5.700,00 kuna
- veljaču 2007.g. iznos od 5.956,37 kuna
- ožujak 2007.g. iznos od 5.360,73 kuna
- travanj 2007.g. iznos od 5.899,67 kuna
- svibanj 2007.g. iznos od 5.956,37 kuna
- lipanj 2007.g. iznos od 5.956,37 kuna
- srpanj 2007.g. iznos od 5.956,37kuna
- kolovoz 2007.g. iznos od 5.956,37 kuna
- rujanj 2007.g. iznos od 5.956,37 kuna
- listopad 2007.g. iznos od 5.956,37 kuna
- studeni 2007.g. iznos od 5.986,15 kuna
- prosinac 2007.g. iznos od 5.986,15 kuna
- siječanj 2008.g. iznos od 9.139,17 kuna
- veljaču 2008.g. iznos od 7.311,33 kuna
- ožujak 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- travanj 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- svibanj 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- lipanj 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- srpanj 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- kolovoz 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- rujanj 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- listopad 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- studeni 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- prosinac 2008.g. iznos od 9.093,70 kuna
- siječanj 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- veljaču 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- ožujak 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- travanj 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- svibanj 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna

- lipanj 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- srpanj 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- kolovoz 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- rujan 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- listopad 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- studeni 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- prosinac 2009.g. iznos od 7.311,33 kuna
- siječanj 2010.g. iznos od 7.311,330 kuna
- veljaču 2010.g. iznos od 7.311,33 kuna
- ožujak 2010.g. iznos od 7.311,33 kuna
- travanj 2010.g. iznos od 5.624,32 kuna
- svibanj 2010.g. iznos od 5.624,32 kuna
- lipanj 2010.g. iznos od 5.624,32 kuna
- srpanj 2010.g. iznos od 6.125,50 kuna
- kolovoz 2010.g. iznos od 6.125,50 kuna
- rujan 2010.g. iznos od 6.125,50 kuna
- listopad 2010.g. iznos od 6.125,50 kuna
- studeni 2010.g. iznos od 6.125,50 kuna

kao i daljnje iznose bruto plaće za radno mjesto pročelnika Jedinog upravnog odjela tuženika do vraćanja tužitelja na radno mjesto pročelnika Jedinog upravnog odjela tuženika sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče na svaki pojedinačni mjesečni iznos počevši od 5-og dana u slijedećem mjesecu do isplate po stopi utvrđenoj Uredbom o visini stope zatezne kamate (Narodne novine br. 153/04) za razdoblje od 5. kolovoza 2006.g do 31. prosinca 2007.g., a od 1. siječnja 2008.g do isplate kamatu obračunatu po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

V. Nalaže se tuženiku u roku od 8 dana naknaditi tužitelju parnični trošak.“, kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju u roku od 8 dana naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 75.000,00 kn dok se sa više zatraženim iznosom od 42.187,50 kn ovo traženje tuženika odbija kao neosnovano."

Žalbu u zakonskom roku izjavljuju stranke.

Tužitelj u zakonskom roku pobija odluku suda prvog stupnja u odbijajućem dijelu, kao i u odluci o trošku parničnog postupka iz svih žalbenih razloga predviđenih člankom 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11,148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14, dalje: ZPP). Predlaže da se pobijana presuda preinači, podredno ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Tuženik pobija odluku suda prvog stupnja u točki I. kojom je poništeno rješenje tuženika kao nezakonito kao i u odluci o trošku parničnog postupka iz svih žalbenih razloga predviđenih člankom 353. stavak 1. ZPP-a. Predlaže da se presuda u spomenutom dijelu preinači i podredno ukine.

U smislu odredbe članka 359. stavak 1. ZPP-a sud prvog stupnja dostavio je strankama žalbe na odgovor.

Tužitelj je odgovorio na žalbu tuženika porekavši žalbene navode kao neosnovane.

Žalbe stranaka su djelomično osnovane.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem da se kao nezakonita poništava odluka – rješenje tuženika kojemu je prestao radni odnos po sili zakona, kao i utvrđenje da mu dana 7. srpnja 2006. nije prestao radni odnos, da se utvrdi obveza tuženika da ga vrati na radno mjesto pročelnika Jedinственог управног одјела опćине Šestanovac, te da mu isplati mjesečnu bruto plaću za navedeno radno mjesto za vremensko razdoblje od srpnja 2006. do studenoga 2010., kao i da mu nadoknadi trošak parničnog postupka.

Iz rezultata provedenih pred sudom prvog stupnja proizlazi

- rješenjem tuženika od 22. travnja 1996. tužitelj je primljen u radni odnos te je imenovan na radno mjesto tajnika, time da je obavljao poslove pročelnika Jedinственог управног одјела опćине Šestanovac,

- tužitelj do dana stupanja na snagu Zakona o državnim službenicima i namještenicima ("Narodne novine" broj 27/01 – dalje: ZDSN/01) nije položio državni stručni ispit, a po dotadašnjim propisima nije bio oslobođen obveze polaganja tog ispita, slijedom čega je u smislu odredbe članka 127. stavak 6. ZDSN/01 tužitelj trebao položiti državni stručni ispit u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu tog Zakona,

- tužitelj nije položio državni stručni ispit,

- odlukom tuženika Klasa: 023-05/06-01/01 Ur. br. 2155/03-02-02 od 15. veljače 2006. tužitelj je razriješen s mjesta pročelnika Jedinственог управног одјела опćине Šestanovac koja odluka je donesena na temelju odredbe članka 53.a Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine" broj 33/01, 60/01, 125/05, 109/07 – dalje: ZLPS),

- tužitelj je podnio tužbu radi poništenje citirane odluke od 15. veljače 2006. međutim konačnim postavljenim tužbenim zahtjevom ne traži poništenje iste već tužitelj ostaje pri zahtjevu za poništenje rješenja Klasa: 112-01/06-01/08 Ur. br. 2155/03-06-02 od 10. srpnja 2006. kojim je tužitelju prestao radni odnos po zakonu 7. srpnja 2006., a koje rješenje je doneseno pozivom na odredbu članka 118. točka g) ZDSN/01 prema kojem službeniku prestaje služba po sili zakona ako ne položi državni stručni ispit u propisanom roku,

- protiv odluke tuženika od 15. veljače 2006. tužitelj je podnio prigovor dana 7. ožujka 2006. o kojem prigovoru tuženik nije odlučio, a protiv kojeg tužitelj nije pokrenuo upravni spor.

U ovom predmetu Vrhovni sud Republike Hrvatske svojom odlukom broj Revr-761/2015-5 od 17. rujna 2009., ukinuo je prethodne odluke Općinskog i Županijskog suda u Splitu, te u ukinutoj odluci izrazio stav da u nastavku postupka nižestupanjski sudovi nisu cijenili i okolnost odredbe članka 19. Uredbe o stručnom osposobljavanju i usavršavanju državnih službenika i namještenika ("Narodne novine" broj 78/03 – dalje: Uredba). Iz rezultata provedenog postupka pred sudom prvog stupnja utvrđeno je da tuženik preko čelnika tijela koji je bio ovlašten, nije tužitelja prije donošenja osporenog rješenja, a po stupanju na snagu ZDSN-a obvezao na polaganje državnog stručnog ispita, te kako tužitelj obavljajući poslove Pročelnika, to nije napravio a tužitelj nije dokazao da je sastavio zahtjev za polaganje državnog stručnog ispita i dao ga na potpis čelniku tijela, a isto tako tužitelj tijekom trajanja postupka nije dokazao da je pismenu prijavu popunio i predao na popis čelniku tijela, te je sud prvog stupnja u pobijanoj

odluci analizirao iskaz tužitelja i svjedoka Živka Trogrlića, koji su deset godina nakon što su prvi put dali svoje iskaze u veljači 2010., nakon deset godina svoje iskaze prilagodili potrebama i uputama iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Takvo utvrđenje suda prvog stupnja prihvaća i ovaj žalbeni sud. Ovo posebno, jer prema članku 19. Uredbe osoba koja polaže državni stručni ispit dužna je podnijeti prijavu za polaganje državnog stručnog ispita najkasnije dva mjeseca prije isteka predviđenog roka, a prijava iz stavka 1. ovog članka se podnosi čelniku državnog tijela. U ovom postupku, osim saslušanog svjedoka Trogrlića, sud je saslušao i druge svjedoke, kao svjedoka Antu Merčepa iz kojeg iskaza proizlazi da u kartonima djelatnika tuženika, među kojima je i tužitelj, nije nađena prijava za polaganje državnog stručnog ispita.

Prema spomenutoj odredbi iz članka 19. stavak 1. Uredbe postojala je obveza tužitelja da podnese prijavu za polaganje državnog stručnog ispita, a kako je sud prvog stupnja pravilno analizirao iskaze saslušanih svjedoka i tužitelja, pravilnom primjenom odredbe članka 8. ZPP-a, te utvrdio da tužitelj nije dokazao činjenicu da je podnio prijavu za polaganja državnog stručnog ispita, to se ukazuje da je neosnovan zahtjev tužitelja u odnosu na poništenje kao nezakonite odluke tuženika o prestanku radnog odnosa po sili zakona. Potrebno je naglasiti da tužitelj kao pravnik koji zna i primjenjuje propise, znao je i za svoju obvezu da je dužan polagati državno stručni ispit, sukladno ZDSN-a, jer to je zahtijevalo kao ispunjenje uvjeta za nastavak radnog odnosa kod tuženika.

Radi iznijetog ukazuje se da je žalba tuženika u spomenutom dijelu osnovana, pa kako je ovaj žalbeni sud prihvatio utvrđenja suda prvog stupnja kao ispravne i točne, ali pravilnom primjenom materijalnog prava odredbe članka 19. Uredbe preinačio je odluku suda prvog stupnja u spomenutom dijelu pozivom na odredbu članka 373. točka 3) ZPP-a smatrajući takav zahtjev tužitelja neosnovanim, a ne kako pogrešno smatra sud prvog stupnja da je zahtjev tužitelja osnovan radi činjenice što je tuženik propustio donijeti odluku o tužitelju ne poštujući odredbe članka ZDNS-a koji regulira i obveze polaganja državno stručnog ispita, još 2001. godine, kada je zakon stupio na snagu već je odluku donio tek 2006. godine.

U žalbi tužitelj pobija odluku suda prvog stupnja u odbijajućem dijelu ističući da je odluka suda prvog stupnja opterećena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 11) ZPP-a. Potrebno je naglasiti da je ovaj žalbeni prigovor tužitelja neosnovan jer je odluka suda prvog stupnja razumljiva i jasna, te je sud prvog stupnja odbijajući dio tužbenoga zahtjeva tužitelja pravilno utemeljio na rezultatima provedenog parničnog postupka, te pravilno analizom navedenih dokaza te dao valjane i uvjerljive razloge koje u cijelosti prihvaća kao pravilne i ovaj žalbeni sud i nisu dovedeni u sumnju žalbenim navodima tužitelja. To što tužitelj u žalbi ističe da je pogrešan stav suda prvog stupnja koji tretira odluku tuženika od 15. veljače 2006. kao pravomoćnu i konačnu jer je tužitelj protiv iste izjavio prigovor protiv kojeg nikad nije donesena odluka od strane tuženika pa samim tim ni takva odluka tuženika nije mogla postati pravomoćna, potrebno je naglasiti da je tužitelj zaboravio u vidu činjenicu da ta odluka tuženika, donesena 15. veljače 2006. nije predmet pobijanja u ovom sudskom sporu.

U odnosu na žalbe stranaka vezano za trošak parničnog postupka, potrebno je naglasiti da neovisno na visinu zahtjeva tužitelja za isplatom mjesečne plaće za cijelo sporno razdoblje, analizom provedenog cijelog postupka je evidentno da je sud prvog stupnja samo raspravljao o poništenju odluke i utvrđivanju prava na rad, pa svi troškovi koji su nastali u ovom postupku nastali su samo po tom osnovu tužbenoga zahtjeva tužitelja. S obzirom na tu činjenicu, imajući u vidu uspjeh tuženika u ovom postupku primjenom odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a, te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14 i 118/14, dalje: Tarifa), stranka u ovom sporu ima

pravo na naknadu parničnih troškova sukladno T. br. 7. točka 2., koji za tu vrstu spora predviđa jednokratnu nagradu bez obzira na broj radnji provedenih u postupku u visini od 200 bodova i troškove PDV-a, pa je stoga u odnosu na dosuđeni trošak tuženiku valjalo preinačiti odluku suda prvog stupnja u pogledu troška parničnog postupka te za više zatraženo odbiti zahtjev tuženika i odlučiti o trošku sukladno ovog žalbenog suda pozivom na odredbu članka 380. točka 3. ZPP-a.

S obzirom da su stranke u ovom postupku djelomično uspjele sa svojom žalbom, pa je odlučeno kao u izreci odluke ovog žalbenog suda pod točkom II.

U Splitu, 14. siječnja 2021.

PREDSJEDNIK VIJEĆA:

Svjetlana Vidović

Broj zapisa: **eb2f6-8e211**

Kontrolni broj: **091fb-f6c89-1ef69**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SVJETLANA VIDOVIĆ, L=SPLIT, O=ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.